

VIA AVĪZE

Vidzemes Augstskolas avīze

2. numurs
1999/2000

1999. gada oktobris

LATVIJAS

unibanka

Studenta BANKA®

unibanka

Studenta Banka ir Unibankas jauns produkts ar universālu pakalpojumu klāstu, kas paredzēts tieši konkrētai mērķauditorijai – studentiem. Mūsu vēlme ir paskaidrot nedaudz sīkāk par Studentu Bankas saturu.

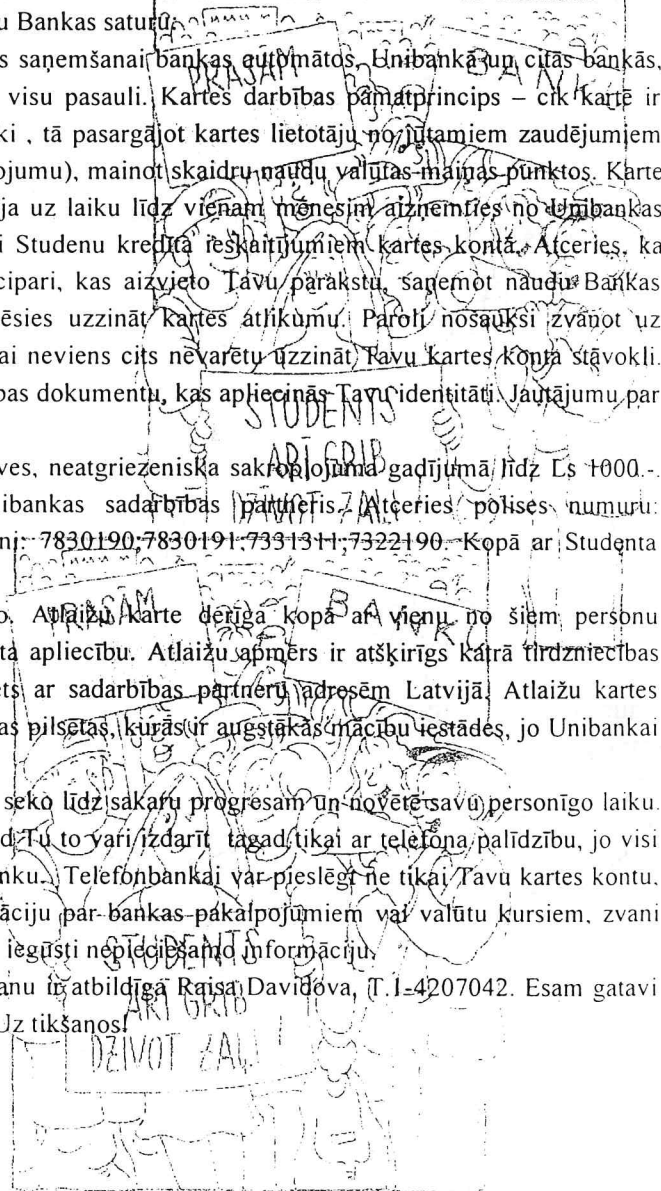
a) **VISA Electron debetkarte** – starptautiska debetkarte naudas saņemšanai bankas automātos, Unibankā un citās bankās, kuras apkalpo VISA Electron. Kartes darbības lauks aptver visu pasauli. Kartes darbības pamatprincips – cik kartē ir iemaksāts, tik arī var iztērēt. Konvertācijas notiek automātiski, tā pasargājot kartes lietotāju no jūtamiem zaudējumiem (pirkšanas – pārdošanas kursu starpība + komisija par pakalpojumu), mainot skaidru naudu valūtas maiņas punktos. Karte ir derīga divus gadus. Kartei ir iespējams overdrafts – iespēja uz laiku līdz vienam mēnesim aizņemties no Unibankas summu, kas ir pat līdz ¼ no mēneša regulārajiem algas vai Studenu kredīta iekasētajiem kartes kontā. Atceries, ka visslepenākā informācija par karti ir kartes PIN kods – 4 cipari, kas aizvieto Tavu parakstu, saņemot naudu Bankas automātā. Vēl Tev nepieciešama arī parole, ja pēkšņi vēlēsi uzzināt kartes atlikumu. Paroli nosauksi zvanot uz Unibankas Maksājumu karšu centru. Parole nepieciešama, lai neviens cits nevarētu uzzināt Tavu kartes konta stāvokli. Tirdzniecības vietās Tu savukārt parakstīsies, uzrādot personības dokumentu, kas apliecinās Tavu identitāti. Jautājumu par karti gadījumā zvani: 4207042;4207044.

b) **Apdrošināšana** - kaulu lūzuma gadījumā līdz Ls 500.-, nāves, neatgriezeniska sakropojuma gadījumā līdz Ls 1000.-. Apdrošinātājs ir AAS"SEESAM", kura ir ilggadīgs Unibankas sadarbības partneris. Atceries, polises numuru: 22/00/0035/90. Jautājumu gadījumā par apdrošināšanu zvani: 7830190;7830191;7331311;7322190. Kopā ar Studenta Banku Tu saņemsi arī apdrošināšanas apliecību.

c) **Atlaižu karte** – plastikāta karte ar Studenta Bankas logo. Atlaižu karte derīga kopā ar vienu no šiem personu apliecinājošiem dokumentiem – pasi, autovadītāja vai studenta apliecību. Atlaižu apmērs ir atšķirīgs katrā tirdzniecības vietā. Iepriekš noskaidro to! Pašlaik jau tiek drukāts buklets ar sadarbības partneru adresēm Latvijā. Atlaižu kartes darbības lauks ir ne vien tā pilsēta, kurā Tu studē, bet gan visas pilsētas, kurās ir augstākās mācību iestādes, jo Unibankai katrā no šīm pilsētām ir sadarbības partneri.

d) **Telefonbanka** - jauns, moderns pakalpojums klientiem, kuri seko līdzsakarā progresam un novērt savu personīgo laiku. Tā vietā, lai ik mēnesi rēķinu apmaksai dotos uz banku, tagad Tu to vari izdarīt tagad, tikai ar telefona palīdzību, jo visi Studenta Bankas lietotāji jau iepriekš noslēd līgumu ar Unibanku. Telefonbankai var pieslēgt ne tikai Tavu kartes kontu, bet arī norēķinu kontu, ja Tev tāds ir. Ja vēlies tikai informāciju par bankas pakalpojumiem vai valūtu kursiem, zvani 7215301, un, manipulējot ar taustiņiem un klausoties izvēlni, iegūsti nepieciešamo informāciju.

Valmieras filiālē par Studenta Bankas izsniegšanu un apkalpošanu ir atbildīgā Raissa Davidova, T.I.-4207042. Esam gatavi konsultācijām par jebkuru Tevi interesējošo bankas pakalpojumu. Uz tikšanos!

Redakcijas Sleja

Kristīne Liepiņa,
Visvaldis Valtenbergs

Rudens vējiem gar logiem aurojot un lietum līstot, oktobris ir jau gandrīz beidzies. Var pilnīgi droši teikt, ka, laikam ejot, lietas mainās - kokiem ir nōbirušas lapas, ārā nebūt vairs nav silti; kopmītnes varbūt tiks aplaimotas ar komendantēm, ja līdzšinējā lietu norisē nekas nemainīsies; rektors iespējams iegūs sev vēl vienu palīgu, un mums varbūt būs vēl viens prorektors, par ko tiks lemts jau tuvākajā senāta sēdē. Daudz jaunumu, vai ne?

Aha - vēl viens jaunums - labi ir pastrādājušas *ViA Avīzes* darbinieces, un mēs, *ViA Avīze*, esam ieguvuši vairākus reklāmdevējus - *Unibanka* un *Vidzemes Papīrs* ir pirmie. Jāteic, ka svarīgi ir ne tikai piedalīties, bet arī kaut ko par piedalīšanos saņemt. Palielinoties reklāmdevēju atsaucībai, būs vieglāk izmaksāt honorārus ļaudīm, kas raksta *ViA Avīzei*. Savukārt študenti saņems lietderīgu informāciju, bet reklāmdevēji jaunus sadarbības partnerus.

Uz sadarbību!

Ar rudenīgiem sveicieniem,
ViA Avīzes redakcija

Stāsts par komendantu / u

Dagnija, III kurss

Tas noteikti nebūs parasts stāsts pēc vispār pieņemtajiem principiem. Varbūt tas vispār nebūs stāsts, bet sāksim ar dažiem jautājumiem augstskolas studentiem un precīzāk - Zvejnieku ielas *koju* iemītniekiem.

Oskars no I kursa:

1. *Vai Tu zini, ka Zv.kojās varētu tikt ieviesta komendante/s?* Nē.
2. *Bet vai Tev patiktu komendantte/s?* Nezinu, bet vispār negribētu.
3. *Kāpēc?* Būtu nemājīgi, neomulīgi. Neizjūtu tādu vajadzību.

Ilvija no I kursa:

1. *Vai Tu zini, ka Zv.kojās varētu tikt ieviesta komendante/s?* Nē.
2. *Bet vai Tev patiktu komendante/s?* Komendanti ir visjaukākie cilvēki. Paši par sevi nav slikti, bet ir vietas, kur neiederas.

Līga no I kursa politiķiem:

1. *Vai Tu zini, ka Zv.kojās varētu tikt ieviesta komendante/s?* Jā.
2. *Vai Tu zini, kā mēs varam "nopelnīt" komendantu?* Jātaisa pēc iespējas lielāki tusti. Vienkārši lielas nekārtības.
3. *Vai Tev patiktu komendantte/s?* Protams, nē!
4. *Kāpēc?* Esmu pieradusi, ka jebkurš var nākt ciemos. Tad tiktu tas ierobežots. Tiktu mainīts mūsu dzīves veids. Esam pieraduši, ka esam pavēlnieki paši par savu dzīvi, ka neviens neierobežo, no cikiem līdz cikiem var kāds nākt.

Kaspars gaišais no III kursa:

1. *Vai Tu zini, ka Zv.kojās varētu tikt ieviesta komendante/s?* Jā.
2. *Vai Tev patiktu komendantte/s?* Atkarībā, kas būtu. Ja skaists cilvēks, kas vienmēr atver un aizver durvis, kad Tu nāc vai ej ar saviem draugiem jebkurā diennakts stundā, tad jā. Tomēr, ja tev ir jāmaksā 4 Ls vairāk mēnesī, un es nevaru brīvi staigāt iekšā un ārā, tad es esmu pilnīgi pret.
3. *Vai Tu zini, kā mēs varam "nopelnīt" komendantu?* Jā, vajag skaļi blaut un kliegt pēc 23.00 darba dienās un piektdien pēc 24.00 un pirms 7.00 no rīta tā, lai to sadzirdētu citi nestudenti- apkārtējie iedzīvotāji. Būtu ļoti sarūgtināts, ja mums uzliktu komendantu par to, ka pāris cilvēki ir ālējušies kādā vakarā. Tad labāk, man šķiet, viņus izmest no kojām.

Tā lūk! Ir cilvēki, kas nekā nav dzirdējuši, bet ir cilvēki, kas ir ļoti labi informēti par draudiem ierobežot mūsu personisko brīvību. Tas gan ir atkarīgs tikai no mums pašiem - no ikviena no mums un visiem kopā. Priekš tiem jaunajiem studentiem, kuri neko nekad par komendantu Zv.ielas kojās nav dzirdējuši un par atgādinājumu tiem, kas to jau it kā zina, seko stāsta nākamā daļa.

Jau pagājušajā mācību gadā gaisā sāka virbot runas par komendantu Zv.ielas kojās. Pie vainas bija daži, šķiet zēni, kas nakts laikā tā paskaļāk bija uzvedušies, un piesaistījuši sev apkārtējo iedzīvotāju un policijas uzmanību. (Ja gribat dzirdēt stāstus detaļās, tad griezties pie II un III kursa pārstāvjiem.) Toreiz pat tika noturētas rektora pārrunas ar *koju* iemītniekiem, kur ļoti skaidri un gaiši tika pateikts, ko nozīmē komendanta ieviešana kopmītnēs.

Šogad pēc kāda tusiņa 2-jā stāvā atkal jautājums par komendantu ir nonācis dienas kārtībā. Tāpēc gribu visu, bet **jo sevišķi I kursa studentu** uzmanību vērst uz sekojošiem punktiem:

Main point - !!! Netrokšņot pēc plkst. 23:00 no svētdienas līdz ceturdienai un pēc 24:00 piektdien un svētdien. Citiem vārdiem - nenopelnīt sūdzības no kaimiņmājas iemītniekiem un policijas.

Kas tomēr notiks, ja tiks saņemta vēl viena sūdzība?

- Komendante/s un no tā izriet:
augstāka īres maksa (3-4Ls mēnesī)
ierobežota personiskā brīvība (nekādi draugi pēc 23:00...)
- Trokšņotājiem tiek uzteikta dzīves telpa attiecīgajās kojās.

Vai mēs to vēlamies?

P.S. Iepriekš sacītais attiecas arī uz Ausekļa ielas 25a namu... ☐

Zilonīts par brīvu

Grāvīte Līga

“Tagad Zilonīti pat uz ielas dod par brīvu!”- citāts no kādu studentu sarunas vēlā vakarā (agrā rītā) pēc skolas trīs gadu jubilejas.

Pirmdien vakarā 20:00 sākās augstskolas trīs gadu jubilejas pasākums. Sākums tātad 20:00, autobuss atiet 19:50- tipiski- ierasties ir paredzēts laicīgi. 20:00 autobuss ir pilns ar studentiem, kas dodas uz šo “mistisko” (vismaz priekš pirmā kursa studentiem) pasākumu. Nevienam no pirmā kursa nav ne jausmas, kurp tiek braukts un kur jākāpj ārā... Kādam rodas ģeniāla (vismaz tobrīd tā likās) doma - autobusā ir taču kāds arīdzan no vecākajiem kursiem, taču kā izrādās pieejamie studenti no vecākajiem kursiem arī it nemaz nezina atbildi uz mūsu tik viegli atbildamo jautājumu. Nez kādā veidā tomēr galu galā mēs izkāpām pareizajā pieturā un (žēl, ka nepamanīju, kas gāja “pīļu gājiena” priekšā) visi draudzīgi (pa 4 zem katra lietussarga) devāmies “Savariņu” virzienā.

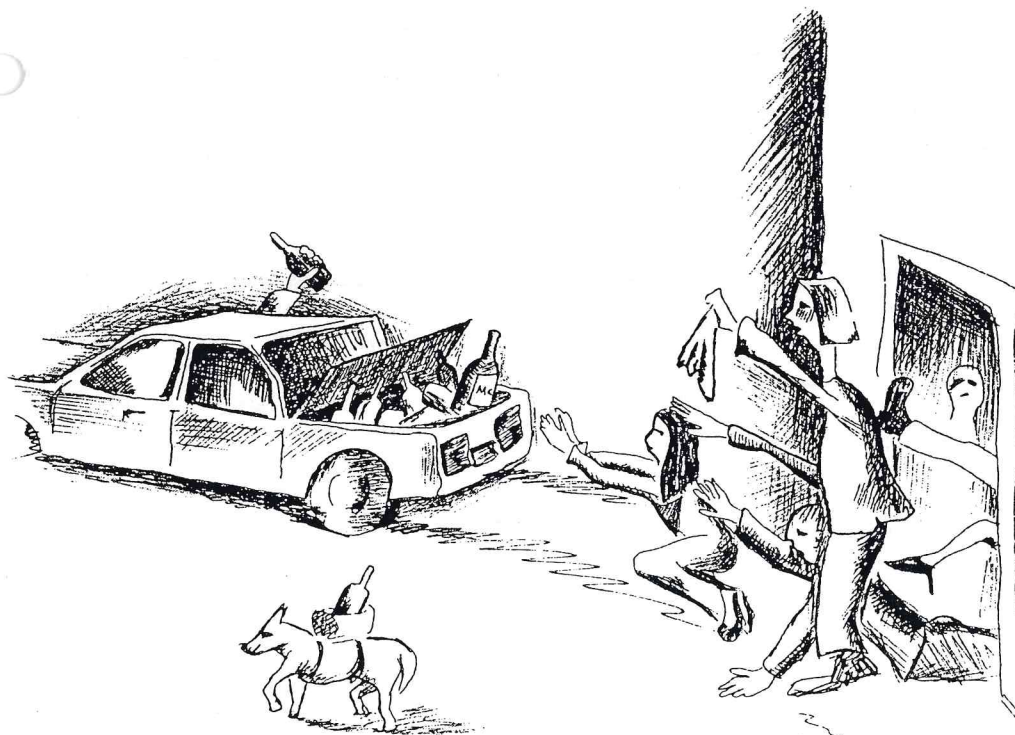
Ierodamies telpā, kur jau diezgan daudzi ir priekšā, un daži ir tīri glīti *sapucējušies* – tīri vai neērti doties ar lietussargiem un slapjās drēbēs gar šo šiki ģērbto cilvēku pulciņu.

Īsti labi nepamanīju, cikos tad sākās pasākuma atklāšana– visi tika sapulcināti puslokā zāles priekšā, un atklāšanu sāka divi studenti, kas deva vārdu tiem, kas vēlējās apsveikt mūsu jauko skoliņu un mūs visus šajā jubilejā. Kā jau vienmēr dzimšanas dienās tika runāts par šo un to, par to, ka 3 gadi tas jau ir daudz un ka mēs jau tagad esam gudrāki nekā pirms šiem trim gadiem, kā arī par to, ka 3 gadi ir pavisam maz (šeit pieminot salīdzinājumu ar “mūžīgo” jeb 80-gadīgo LU). Vairākas reizes tika pieminēti mūsu devīgie sponsori, kuriem visi, protams, jutās pateicīgi jau tikai skatoties vien uz klāto galdu. Tika visi apsveikti ar aktīvo piedalīšanos sporta

dienās, par ko katrs kurss saņēma pa tortītei. Tika uzsaukts kopīgs šampanieša tosts, studenti iedzēra uz ViA veselību, cauri visai kņadai arī varēja dzirdēt, kā kāds iedzer uz LU veselību un tad tika dots starts jubilejas ballei! Viss sākās ar uzbrukumam galdam – jogurtiņi, sviesta cepumiņi, šokolādes konfektes un... tā tālāk, nabaga galds bija ielenkts no visām pusēm, un visi ēda it kā būtu visu dienu sportojuši... un tortes – uz kādu brīdi ikviens bija par tām bija aizmirsis, sak, nekur jau neaizbēgs, taču, kad beidzot atcerējās– tad lielā izmisuma brīdī dažs, neatrazdams pa rokai karotīti, “atrada” par vieglāku ēst uzreiz ar rokām un tik mutē iekšā, bet visā visumā netika manīts neviens, kas būtu neapmierināts vai apdalīts.

Pats par sevi saprotams uz galda nebija tikai jogurtiņi vien ... bija arī “Zilonis”, nevis tas kas jogurts, bet tas kas brendijs. Šķidrums pudelēs plaka un plaka (dažas pudeles aizķērās ne tik vien kā uz galda, bet arī kabatās), kamēr izplaka tiktāl, ka nācās saukt pēc papildporcijas. Papildinājums tika arīdzan atnests, taču dīvainā kārtā šī tara pazuda ātri vien, negribētos ticēt, ka studentiem ir tik milzīga kabatas, ka tajās dažu minūšu laikā var salīst vesela kaste ar pudelēm. Painteresejoties kaut kur nekur sadzirdēju, ka kāds labdaris, rūpējoties par studentu kuņģiem, ir aizvedis sev līdzī mašīnas bagāžniekā gandrīz vai veselu kasti ar neiztukšotām pudelēm ... Nabadziņš, laikam jau nezināja, ko viņš tur īsti ved – “Ziloni” taču, bet, nu, lai jau tiek. Pastāv aizdomas ka šim labdarim vēl krietnu laiku izdzirdot burtu virknējumu “Zilonis” varētu rasties nepatīkamas asociācijas...

Kamēr risinājās šie galvu reibinošie pasākumi - lielākā daļa studentu un arī retie pasniedzēju pārstāvji tīri labi izklaidējās pie tīri klausāmas un dejojamas mūzikas. Visā visumā pasākums bija izdevies un visi (mans subjektīvais pieņēmums) palika apmierināti. Jubilejas svinības arī protams turpinājās kojās, taču tas jau vairs nav īpaši par tēmu. □

“Papildinājums tika arīdzan atnests, taču dīvainā kārtā šī tara pazuda ātri vien ...”

Ziņas no Valmieras pilsētas domes

Vai tu to zināji?

struktūrām, reģiona attīstības plānošanas metodoloģiju un mehānismiem, kā arī SWOT analīzes sagatavošanu Vidzemes reģionam. Šīs apmācības vadīja *Reģionu Eiropas centra* (European Centre of Regions) speciālists Aleksandrs Heilingers (Alexander Heichlinger) no Barselonas. Viņš apmāca Eiropas Savienības ierēdņus, kas ir atbildīgi par reģionu politiku Eiropas Savienībā.

Laine Boldāne

Ceturtdien, 7.oktobrī notika kārtējo komiteju sēdes. Uzņēmējdarbības komitejā tika ierosināts jautājums par alkohola naktstirdzniecības aizliegšanu (24:00 – 7:00), lai mazinātu nepilngadīgo alkoholismu, kas ir viens no iemesliem nepilngadīgo noziedzības līmeņa paaugstināšanās tendencē. Šo priekšlikumu atbalstīja Vidzemes tirgotāju asociācijas un privātuzņēmēju organizācijas "Ozols" biedri. Ierosinājums nāk no izglītības iestāžu darbiniekiem. Komiteju sēdē tika izskatīts arī sporta halles celtniecības projekts.

Ceturtdien, 14.oktobrī notika kārtējā Valmieras pilsētas domes sēde, kurā būtiskākais jautājums bija par alkoholisko dzērienu naktstirdzniecības aizliegšanu mazumtirdzniecības vietās, izņemot restorānus, kafejnīcas un bārus. Uzņēmējdarbības komitejā šo lēmumu deputāti akceptēja.

Piektdien, 15.oktobrī projekta "Vidzemes attīstības plānošanas reģions" ietvaros notika pirmais apmācību seminārs pašvaldību politiķiem.

No 18. līdz 21.oktobrim notika apmācības reģiona attīstības plānotājiem par reģiona attīstību un reģionālajām

Otrdien, 19.oktobrī Valmieras rajona padomes tautsaimniecības un ekonomikas komitejā tika izskatīts jautājums par Valmieras rajona un pilsētas attīstības nodāju darbu apvienošanu. Rajona priekšsēdētājs Māris Kučinskis šo lēmumu ierosina izskatīt rajona padomē un pilsētas domes sēdē, jo uzskata, ka tas optimizēs attīstības nodājas darbību. Pirmkārt, pagastu un pilsētu attīstību ir jāplāno vienotā kontekstā, lai panāktu sabalansētu un racionālu Valmieras rajona teritorijas attīstības plānu. Otrkārt, gan pagastu, gan pilsētu attīstības plāni ir jāizstrādā ciešā sadarbībā ar Vidzemes reģiona attīstības stratēģiju.

23.oktobrī Valmieras Jaunatnes centrs "VINDA" rīkoja atvērto durvju dienu. Pasākuma viens no galvenajiem mērķiem ir sociālā riska bērnu integrācijas procesa uzsākšana. Projektu atbalsta spēju zāle "Melnais Kaķis". (Detalizētāka informāciju var saņemt pie "VINDA" vadītājas Mairas Viateres, mob. 9429437).

23.oktobrī notika kārtējais Simjūda Tirgus, kurā bija iespējams iepazīties ar dabas produktiem, piedalīties Livoniešu vadītajās viduslaiku atrakcijās, utt..

Tad pēc brīža atkal ieskatos dabā un apzīlbu no tās krāsām. Viss pēkšņi ir mainījies! Man liekas, ka tieši tajos brīžos cilvēkā atmostas apslēptais mākslinieks. Nav nekādas jēgas aprakstīt šo dabas krāšņuma demonstrējumu, jo jebkuri vārdi nobāl tā priekšā. Gribas paturēt šo mirkli, bet varbūt tieši tajā, ka tas ir tik īss, slēpjas šī brīža burvība? Tas ir kā grezna vakarkleita, kas paredzēta pāris stundām.

Atkal paiet viens brīdis, līdz kādā vējainā dienā es paceļu acis no peļķēm uz kokiem, apstājos un skatos, kā lapas virpuļodamas krīt zemē, veidojot paklāju, kas drīz vien pārvērtīsies netīrā lāmā. Nevajag ilgi skatīties, kā krīt lapas, kaut gan ir grūti atraut acis no šī skata. Tajā ir kaut kas maģisks, gribas apraudāt raudošos kokus. Es redzu, kā viss kļūst arvien pelēkāks un pelēkāks, un zinu, ka tā būs līdz pirmajam sniegam, ka labāk nebūs.

Rudens nav tikai lēti augļi. Rudens nav tikai starposms, kas savieno vasaru ar ziemu. Rudens nav tikai krāsainas lapas. Tas ir izvērtēšanas laiks. Ne velti rudens ir depresiju laiks, kad cilvēki bieži jūtas nomākti. Rudens it kā iemet sejā: "Laiks iet. Arī tavējais. Un neko tu tur nevari padarīt." Daba ir veikusi kādu ciklu, devusi augļus un dodas atpūtā. Bet ko esmu izdarījusi es? Un vai tu esi paspējis visu?

Rudens ir pagājis. Vai vismaz drīz būs. Simfonijas pēdējās skaņas vēl virmo kaut kur gaisā, lai drīz izgaistu pavisam. ☹

Rudens – viena krāsaina parādība

Laura Brīvība

*"Vējš stieplēs dzied,
vējš klusi dzied pie sevis,
lau oktobrim uz pleciem lapas krīt."*

Dzeltenas lapas. Zaļas, sarkanas, oranžas... Brūnas, lietus samīdītas lapas. Nē, par tām es vairs negribu rakstīt. Jo mans rudens ilgst trīs nedēļas, ne trīs mēnešus. Trīs nedēļas no pirmajām krāsainajām atblāzmām kokos līdz duskailliem koku zariem. Es nezinu, kā saukt to laiku "pēc am". Nemaz negribu zināt.

Smeldzīga nokrāsa ir pirmajai dzeltanajai lapai, ko pamānu. Rudens sākums vienmēr ir nedaudz sāpīgs pat ad, ja tas ir tavs mīļākais gadalaiks. Jo rudens ir beigu ākums, dabas skaistākā pirmsnāves deļa. Bet šīs beigas ir ākums jaunai atdzimšanai, un tas tā, es ceru, būs vienmēr.

Rudens ir skaistākā dabas simfonija. Varbūt tieši tas mani uzrunā visvairāk, ka tā sākas pēkšņi. Vēl nav pat lomas par to, ka vasara beigsies, kad rudens jau ir ienācis pa manām durvīm. Sākumā, vēl vasarā iekšēji esot, pamānu pirmās dzeltēt sākušās lapas un saku sev, ka tas vēl nevar būt!

Dari kā visi. Dari labāk par visiem. Savējie sapratīs.

Aiga

Rīts (kā jau rīti Latvijā) bija apmācies, laiks bija vēss, un bariņš tikko pamodušos jauniešu pulcējās ārpusē pie kopmītnu durvīm, lai apspriestu viens otra sporta tērpus un lai gaidītu autobusu, kas visus draudzīgi aizvizinātu uz sporta kompleksu (pļavu ?) "Krāči". Tur tad bija paredzēts sportiskā noskaņā sākt svinēt Vidzemes augstskolas 3. dzimšanas dienu. Ideja par sportošanu kā vienu no priekša izpausmes veidiem (augstskolai taču dzimšanas diena !!!) bija laba, un tie, kam šādas aktivitātes patīk, bija apmierināti. Pasākums nebija no studentu (ne arī no pasniedzēju) puses 100 % apmeklēts – tur atradās acīmredzot tie, kas vēlējas, un tas arī bija labi.

Sacensības notika starp kursiem dažādos (jā, divos...) sporta veidos – futbolā puīšiem un tautas bumbā meitenēm. Katrs kurss bija izveidojis savuprāt visspēcīgāko komandu, ar kuru stāties pretī visiem citiem konkurentiem. Sevišķi jāpacenšas bija I kursam, jo šis bija viņu "pirmais iznāciens sporta arēnā". Nedrīkst aizmirst arī pasniedzēju un administrācijas jaukto komandu, kas varonīgi cīnījās pretī ikdienā sev padotajiem, bet tagad mežonīgajiem pretiniekiem – studentiem.

Par centrālo notiku izvērsās futbola turnīrs. Viss tika mests pie malas, lai dotos vērot spraigo cīņu starp ikdienā miermīlīgajiem un kopā dzīvojošajiem, bet tagad konkurējošajiem Vidzemes augstskolas puīšiem. Pirmais bija I un II kursa futbola mačs, kuru vēroja līdzjutēju pulis. Sportisti bija iejutušies savās lomās un skraidīja pa laukumu varen ātri, laiku pa laikam iesitot arī kādus vārtus par prieku vienai daļai līdzjutēju un par apbēdinājumu citiem. Līdzjutēji bija kā jau kārtīgi latviešu līdzjutēji: tika kliegts un taurēts, plaukšķināts un svilpts un pat taisīts dzīvais vilnis.

Ī kā I kursam šī bija ļoti izšķiroša spēle – pirmā debija šādā sastāvā un pirmā debija šajā skolā, tad noteikti ir vērts pieminēt, ka šajā reizē I kursa futbolisti uzvarēja II kursa futbolistus. Un, protams, tālākie notikumi norisinājās pēc Mērfija likumiem: viss, kas sākas slikti, beidzas slikti, un viss, kas sākas labi ARĪ beidzas slikti. I kurss pēc tam zaudēja... Bet tas jau nav svarīgi, jo jautri bija visiem.

Uz vispārējā eiforijas fona, ko radīja futbols, meiteņu tautas bumba likās mazliet piemirsta, kaut gan nevarētu teikt, ka meitenes ir mazāk aktīvas par puīšiem. Tautas bumba tika spēlēta pēc visiem noteikumiem un visas komandas dabūja gan uzvarēt, gan zaudēt, bet neba jau nu mēs tā dēļ vairs nedraudzēsimies!!! Arī administrācijas saliedētā komanda varonīgi turējās pretī studentu straujajiem bumbas metieniem.

Jaunieši, kas aktīvi nepiedalījās ne skriešanā ne kliegšanā, meklēja veidus, kā novilkt laiku, kas šoreiz tika darīts ar volejbola, lidojošo šķīvīšu un vieglatlētikas riņķu palīdzību. Liela uzmanība tika veltīta vietējam kaķim, kas tika sevišķi cienīts un mīlēts no zviedru meiteņu puses. Diemžēl nekāda lielā atsaucība nebija izsludinātajā dīvaināko apģērbu konkursā (jā, kas nu kuram dīvainš. arī es, no rīta ģērbjoties, domāju, ka izskatos dīvaini, bet redz, ka balvu nedabūju...varbūt nebija nemaz tik dīvaini?) Aktīvākais dīvaino drēbju valkātājs bija Pēteris, kas tad arī saņēma balvu. Slava Pēterim! Drosmīgs puisis.

Sākoties lietum un beidzoties futbolam, autobuss aizveda piekusušos, bet apmierinātos jauniešus atpakaļ uz kopmītnēm gatavoties lielajai ballei.

Aiga

P.S. Lai piedod man visi sporta profesionāļi par tik neprofesionālu pieeju tādai nopietnai lietai kā sports, taču man tiešām bija jautri jūs visus vērot! ☐

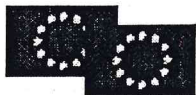
SIA VIDZEMES PAPIRS

SIA "Vidzemes papīrs" veikals
Rīgas ielā 38, Valmierā

- ◆ *Dienasgrāmatas, kalendāri veiksmīga laika plānošanai*
- ◆ *Dažādas mapes, vāciņi Jūsu dokumentiem*
- ◆ *Krāsains, balts papīrs Jūsu datoriem, kopētājiem*
- ◆ *Citas mācībām nepieciešamās preces*

Socratus / Erasmus – vai izgāšanās ?

Anda Jansone

Pagājušajā mācību gadā studentiem tika piedāvāta iespēja pusgadu pavadīt kādā no Eiropas universitātēm un augstskolām. Finansējums šim pasākumam šoreiz būtu nācis Socratus / Erasmus puses. Līdz mācību gada beigām studenti bija jau nodibinājuši kontaktus ar savām izvēlētajām skolām un gatavojās turp doties nākamajā mācību gadā. Tomēr pienāca jūnijs ar savu "jauko ziņu" par skolas akreditāciju (domāju, daudzus tas šokēja) un Socratus / Erasmus naudu stipendijām iedeva tikai tūristu nodaļai. Kāpēc? Kā paskaidroja **Rihards Berugs**, tad tāpēc, ka tika akreditēta tikai viena programma - tūrisms. Līdz ar to arī viņi ieguva 4 stipendijas (katra stipendija tiek dota uz trim mēnešiem jeb naudā tas ir 1000 euro). Ja atkārtotā ViA un tās piedāvāto programmu akreditācija būs veiksmīga, tiks izskatīts jautājums par naudas piešķiršanu arī politoloģijas, komunikāciju un biznesa vadības studentu stipendijām.

Pašlaik ārzemēs atrodas 3 studenti, kuri ir ieguvuši Socratus / Erasmus stipendijas. Nīderlandē atrodas Gunta Blūzma un Ilona Krjukova, bet Somijā Jānis Baltisbrencis. Bet nākamajā pusgadā uz Zviedriju dosies vēl viena ViA studente. Viens students esot atteicies no piešķirtās stipendijas, bet vēl vienam studentam nav veicies ar uzturēšanās atļaujas iegūšanu.

Jau kādu laiku skolā kļūst baumas par to, ka trīs studenti ir ieguvuši Socratus / Erasmus stipendijas, lai varētu doties uz Somiju, iemaksājot apmēram 100 Ls. Līdz ar to viens students no tūrisma nodaļas, kuram šī stipendija pienācās, to nedabūja. Rihards Berugs to pilnībā noliedza: "Tās ir baumas!". Šie studenti Somijā atrodas ar šīs valsts Socratus / Erasmus biroja un pašas Somijas skolas atbalstu – viņiem tika piešķirtas brīvpusdienas, mācības bez maksas un tiek apmaksāta dzīvošana. Pārējie izdevumi – brokastis, vakariņas, mācību līdzekļu iegāde, kabatas nauda utt. – ir pašu studentu ziņā.

Šogad tiks rīkots nākamais konkurss uz Socratus / Erasmus stipendijām 2000. / 2001. mācību gadam. Jau nākošajā mēnesī tiks pieprasīta nauda šīm stipendijām. Studenti varēs pieteikties pavasarī. Pēdējais pieteikšanās termiņš būs tāpat kā pagājušajā gadā – 1. marts. Atliek tikai cerēt uz veiksmīgu ViA akreditāciju, jo tikai tadā gadījumā tiks piešķirti līdzekļi. □

Studijas ASV un citur pasaulē – pavisam reāli!

Līga Vanaga

11. oktobrī Vidzemes Augstskolā viesojās Sorosa fonda pārstāvji – Dace Visnola un Gastons Lacombe, kas informēja studentus par iespējām iegūt stipendijas studijām ārvalstīs. Iespējas studēt ārvalstīs par slavenā Dž. Sorosa līdzekļiem tiek piedāvātas otrā un ceturtā kursa studentiem kā arī augstskolas diplomu ieguvušajiem pasniedzējiem.

Tiem studentiem, kas patlaban mācās otrajā kursā, tiek piedāvāta iespēja studēt gadu kādā no ASV augstskolām. Šī ir pilna stipendija, kas sedz visus iespējamus izdevumus – mācību maksu, grāmatu iegādi, uzturēšanos, vīzu, apdrošināšanu un transporta izdevumus. Lai iegūtu līdzekļus no Sorosa fonda, kandidātam ir jāatbilst noteiktām prasībām. Kā pastāstīja fonda pārstāvji, kandidātam ir brīvi jāpārvalda angļu valoda, jābūt labām sekmēm (sākot no septiņām ballēm uz "augšu"), pieteikšanās brīdī vecumā no 18 – 23 gadiem. Uz Vidzemes Augstskolas studentiem varētu attiekties tās stipendijas, uz kurām var pieteikties ekonomikas teoriju, žurnālistiku vai politikas zinātnes studējošie. Pieteikuma termiņš ir 30. novembris.

Ceturtā kursa studentiem tiek piedāvātas vairākas stipendiju programmas, no kurām populārākā ir tā saucamā *Muskija* stipendiju programma. Šī ASV valdības finansētā programma piedāvā iespēju studēt vienu vai divus gadus

SOROSA FONDS - LATVIJA

maģistra grāda līmenī ASV universitātēs sekojošās specialitātēs – biznesa vadība, ekonomika, izglītība, vides zinātnes, starptautiskās attiecības, žurnālistika un komunikācija, jurisprudences, bibliotēku un informātikas zinātnes, valsts administrācija un valsts politika. Pretendentiem jābūt ar izcilām sekmēm, ļoti labām angļu valodas zināšanām, vērā tiks ņemtas arī profesionālās un organizatoriskās spējas izraudzītajā sfērā. Arī šī ir pilna stipendija, tikai tie izdevumi, kas saistīti ar ASV vīzu iegādi, ir jākārto pašam. Pieteikuma termiņš ir 29. oktobris.

Pasniedzēju izglītošanai tiek piedāvāta iespēja izstrādāt jaunus

Foto: Sandris Sabajevs

Gastons Lacombe un Dace Visnola Sorosa fonda piedāvāto stipendiju prezentācijā

kursus par Sorosa fonda līdzekļiem Centrālās Eiropas universitātē Budapeštā. Tas nozīmē, ka tiek sponsorēta nedēļu ilga uzturēšanās minētajā universitātē, un šī perioda laikā pasniedzējs var izmantot visu pieejamo literatūru

jauna kursa izstrādei vai jau esoša kursa papildināšanai. Maģistrantiem, pasniedzējiem un pētniekiem tiek piedāvātas vēl vairākas stipendiju programmas – studiju un pētnieciskā darba izstrādes iespējas Kembridžas un Oksfordas universitātēs, Centrālās Eiropas universitātes Vasaras skola un citas finansējuma iegūšanas iespējas, par kurām informācija ir atrodamā Sorosa fonda – Latvija birojā vai arī Internet mājas lapā.

Uz ārvalstu augstskolām ir iespējams tikt arī ar sevis paša spēkiem, tas ir, patstāvīgi meklēt kontaktus ar dažādām augstskolām, fondiem un organizācijām ārvalstīs. Kā pastāstīja Sorosa fonda pārstāvji, visvieglāk stipendiju esot iegūt ASV vai Kanādā, bakalaura līmenī gandrīz neiespējami esot studēt Lielbritānijā, arī Austrālija piedāvā niecīgas iespējas Baltijas valstu studētgrībētājiem. Tomēr ikviens var mēģināt kontaktēties patstāvīgā ceļā, piemēram, ar Trimdas latviešu organizācijām, kas

pastāvīgi atbalsta kādu stipendiātu no *tautiešu* vidus. Ja ir vēlme studēt ārvalstīs, vajag pieteikties jau tagad, jo pats augstskolas meklēšanas, dokumentu un eksāmenu kārtošanas (gandrīz visām augstskolām nepieciešams apliecinājums par stipendiāta angļu valodas zināšanām, parasti tas ir TOEFEL tests) process var aizņemt 12 – 18 mēnešus.

Vidzemes Augstskolas studenti jau ir izbaudījuši ASV studiju īsto *garsu*. Tā pagājušo mācību gadu par Sorosa fonda līdzekļiem *štos* pavadīja Elmārs Sveķis, savukārt šogad Amerikas austrumu krastā Masačūsetsā studē Mārtiņš Mašulis, kurš stipendiju ir dabūjis paša spēkiem. Atgādinām, ka visas neskaidrības par studiju iespējām ASV un citur pasaulē var noskaidrot Sorosa fonda – Latvija Izglītības informācijas centrā Rīgā, Raiņa bulvārī 19. Arī pie ViA stipendiju koordinatora Rikarda Beruga ir atrodamā Sorosa fonda pārstāvju atstātā informācija. ☺

Jauns sākums Baltijas starptautiskajai vasaras skolai

Visvaldis Valtenbergs

No šī gada 24. jūlija līdz 15. augustam ViA organizēja starptautisko vasaras skolu, kurā piedalījās 45 dalībnieki no Austrālijas, Austrijas, Baltkrievijas, Beļģijas, Dānijas, Polijas, Somijas, Zviedrijas, Ukrainas un Savienotajām valstīm. Interesenti varēja apgūt Baltijas valstu politiku, Ekonomiku un tiesības, Baltijas vēsturi, tūrisma un ģeogrāfiju, folkloru, mūziku un mākslu, kā arī Latviešu valodu divās grūtību pakāpēs.

Vasaras skola plānots kā ikgadējs notikums, kura mērķis ir popularizēt Latvijas un Baltijas reģiona tēlu pasaulē, kā arī izglītot pasaules sabiedrību par pieejamiem pārmaiņu procesiem.

Ir pabeigta vasaras skolas izvērtēšana un apkopoti anketu rezultāti. Vispārējais novērtējums ir visnotaļ pozitīvs. Daudzi dalībnieki uzsvēruši *profesionālo organizāciju un labo atmosfēru*. Tādas piezīmes kā: "*Man šeit ļoti patika*," "*Trīs labākās nedēļas manās brīvdienās*" un "*Super !!!*" nebija retums. Uz jautājumu

"Kas paticis vislabāk?" saņēmām visdažādākās atbildes. Daži studenti atzīmēja lektoros un viņu lekcijas, citi – dalībniekus un organizatorus. Gandrīz visi piekrita, ka vasaras skola viņiem devusi daudz draugu un dziļāku izpratni par Baltijas valstu reģionu. Uz jautājumu "Kas jums visvairāk nepatika?" studenti visbiežāk minēja laika trūkumu un garās ekskursijas. Dažiem studentiem nav patikusi arī skaitliski lielā zviedru grupa.

Novērtējuma ziņojumā detalizēti izvērtēti arī lekciju, grupu darbu, bibliotēkas, dzīves apstākļu, ekskursiju un kultūras programmu plusi un mīnusi. 89% vasaras skolas studenti vēlētos šo vasaras skolu apmeklēt arī nākošgad, lai studētu citas programmas. Ar pilnu novērtējuma ziņojuma tekstu var iepazīties www.va.lv/biss

15. oktobrī darbu sāka otrās vasaras skolas organizētāju padome, kuras sastāvā būs Richard Bærug, Holly Evers

Lindsey, Juris Jerums, Sandra Martinsone, Dagnija Radziņa.

Visvaldis Valtenbergs un, iespējams, vēl kāds no iepriekšējās vasaras skolas organizatoriem.

Nākošā padomes sēde paredzēta 25. oktobrī, kurā tiks lemts par darba grupu izveidošanu. Šajās darba grupās varēs darboties visi tie, kas vēlas, lai ViA turpinātu šo godam aizsākto tradīciju. ☺

Pirmie kucēni jāslīcina...

Sandra Martinsone

17. oktobra pēcpusdienā Latvijas Neatkarīgā Televīzija (LNT) skatītājiem nodeva izvērtēšanai savu jauno TV spēli "Domkrats". Šis bija pirmais raidījums, uz kuru tika uzaicinātas divu augstskolu komandas: RTU un, protams, arī ViA.

Noskatoties raidījumu, tā arī, godīgi sakot, nekļuva skaidrs, kāds mērķis šim raidījumam īsti bija:

- ❖ Parādīt skatītājiem Valmieru?
- ❖ Dzirdēt ViA viedokli par Valmieru?
- ❖ Gudri debatēt par to, kas ir iespējas?
- ❖ Noskaidrot, kurā skolā ir gudrāki studenti?
- ❖ Parādīt, ka daži jaunieši vēl prot runāt krieviski?

Jā, tā varētu turpināt un turpināt, bet diez vai kāds uzminēs, ka šī raidījuma patiesais mērķis ir noskaidrot, kāda ir nacionālo minoritāšu (galvenokārt, krievu)

integrācija sabiedrībā un to atšķirīgās iespējas, salīdzinot ar latviešiem.

Viedokli par šo spēli lūdzu izteikt arī tos studentus, kas pārstāvēja ViA.

Līga, ViA komandas pārstāve: "Es jutos lepna, ka varēju pārstāvēt ViA. Tāpēc arī vēlējos pierādīt, ka te mācās aktīvi cilvēki. Domāju, ka mums tas izdevās, lai gan skatītāji to droši vien neuztvēra, jo, montējot ierakstu, daudz kas tika izņemts laukā. Salīdzinot ar RTU, mēs bijām aktīvāki. Viena no spēles daļām – diskusija, montāžas dēļ nebija izdevusies, līdz ar to arī zaudēja savu jēgu. Patiesībā raidījuma veidotājus interesēja studentu iespējas ar visām no tā izrietošajām sekām. Uzmanība tika pievērsta arī krievvalodīgajiem, kādas ir viņu iespējas salīdzinājumā ar latviešiem. Lai arī mūsu komanda uzvarēja, kopumā esmu neapmierināta ar to, kā tas viss tika parādīts skatītājiem."

Aiga, ViA komandas pārstāve: "Var jau teikt daudz ko sliktu par šo spēli, bet ir jāņem vērā, ka tas bija pirmais raidījums un noteikti ir apsveicama to cilvēku drosmē, kuri to uzņēmās. Ne katrs no mums spētu izveidot jaunu TV spēli. Godīgi sakot, man pašai nepatika, kā tas viss norisinājās, bet ir jāsaprot tie cilvēki. Jābūt iecietīgākiem

pret tiem, kas kaut ko cenšas darīt, jo ne jau vienmēr viss tik labi uzreiz izdodas. Atliek vien novēlēt, lai nākamajās reizēs viņiem veicas labāk.

Valda, ViA komandas līdzjutēja: "Manuprāt, šis raidījums nebija līdz galam pārdomāts, pat spēles noteikumi tika domāti uz vietas! Man nepatika tas, ka tieši labākie kadri tika izgriezti ārā. Skatoties raidījumu, nebija īsti saprotams, kura tad īsti ir ViA komanda, kura RTU, par komandu pārstāvju vārdiem vispār nerunājot. Nebija padomāts arī par līdzjutējiem spēles laikā."

Pēc visa spriežot, daļa vainas par ne visai izdevušos raidījumu ir jāuzņemas raidījuma montāžas veicējiem, jo, nezinot kāds ir bijis ieraksts, skatītājiem bija visai pagrūti uztvert galveno domu un ideju. Arī studijas askētiskais noformējums nespēja piesaistīt skatītāju uzmanību. Man mulsošs šķita fakts, ka diskusijas laikā katrai komandai tika nomainīti divi spēlētāji pret "profesionālākiem" debatētājiem. Lai gan ierakstā gana daudz tika runājuši arī pašu augstskolu studenti, raidījumā varējām dzirdēt tikai šo "ielikteņu"domas. Komandām šis fakts tika izskaidrots ar to, ka viņi noteikti nemāk tik ļoti labi diskutēt... Hm..., manuprāt, par to vēl varētu strīdēties... Lai nu kā, varu pateikt tikai vienu: pirmie kucēni ir jāslīcina! Jācer, ka paši raidījuma veidotāji mācēs atrast savas kļūdas un, cik vien ātri iespējams, arī tās novērst... ☹

Intervija ar Initu Sakni

Anda Jansone, Sandra Martinsons

1999. gada sākums ViA administrācijā ienesa lielas pārmaiņas - no amata aizgāja ViA direktors Igors Klappenkovs. Visai drīz, jau martā administrācijas pulciņam pievienojās prorektore saimnieciskajos un administratīvajos jautājumos Inita Sakne. Lai gan studenti gaidīja tikšanos ar jauno prorektori, tas brīnumainā kārtā nenotika. Ne studentu valde, ne administrācija neuzskatīja par nepieciešamu to darīt. Taču šobrīd ir pienācis pēdējais laiks, lai šo kļūdu labotu. Tā *ViA Avīze* uzaicināja uz sarunu vēl nepazīto Initu Sakni. Šeit ir šīs sarunas rezultāts.

Lūdzu, iepazīstiniet ar sevi - kas Jūs esat un no kurienes nākat?

Mana dzimtā puse ir Alūksnes rajons. Mācījos Gaujienas vidusskolā. Pēc tam studēju LU tirdzniecības un finanšu fakultātē kredītu nodaļā. Pirmais darbs man bija Krājbankā, bet pēc tam Finanšu Ministrijā budžeta departamentā. Jau 12 gadus dzīvoju Valmierā. Esmu precējusies un man ir divi bērni - Līga un Ingars, kuri mācās Valmieras ģimnāzijā.

Kā nokļūvāt ViA?

Nejaušības pēc. Divus gadus strādāju Rīgā, līdz ar to sanāca liela braukāšana. Kādu dienu vīrs parādīja avīzē sludinājumu, uz kuru arī atsaucos. Aizsūtīju pieteikumu un CV, bet pēc tam ilgu laiku nekas nenotika. Tad pēkšņi ap Ziemassvētkiem bija Ikstena zvans, un man tika piedāvāta prorektora vieta ViA. Par to biju jau piemirsusi, jo es domāju, ka tur jau ir atrasts cilvēks.

Vai ātri izlēmāt pieņēmt piedāvāto vietu?

Nē, ilgi domāju. Ministrijā darbs bija interesants. Tur strādājot, es tur daudz ko ieguvu. Redzēju, kā tiek veidots valsts budžets un arī pati piedalījies tā veidošanā. Tas uzliek atbildību, ka tu veido likumu. ViA oficiāli sāku strādāt šī gada 9. martā. Kolektīvs bija ļoti atsaucīgs, un mani ātri pieņēma. No sākuma bija grūti, jo visi atradāmie vienā lielā telpā. Vēlāk pie tā pieradu.

Kāds ir Jūsu ieņemamais amats un pienākumi?

Es esmu prorektore saimnieciskajos un administratīvajos jautājumos. Es atbildu par augstskolas saimniecisko dzīvi un administrācijas vadīšanu, kā arī kārtoju augstskolas finanšu jautājumus.

Vai Jūsu darbs zināmā mērā nedublējas ar Jāņa Roziša pienākumiem?

Nē, viņam ir vīrišķīgāki darbi, piemēram kopmītnu apsaimniekošana. Es vairāk darbojos kopā ar grāmatvedēm finanšu lietās. Kad sāku strādāt, pirmais, ko darīju, bija nūsu skolas budžeta sakārtošana: skatījos, kādi ir mūsu izdevumi, kādi ienākumi, ko varam atļauties un ko nē.

Kādas ir Jūsu domas par skolas akreditācijas gaitu?

No sākuma bijām pārliecināti, ka viss būs kārtībā un ka esam izturējuši. Sevišķi pēc ārzemju ekspertu slēdziena likās, ka viss būs labi.

Kādi varētu būt iemesli negatīvajam novērtējumam?

Domāju, ka lielā mērā tā bija lielā konkurence augstskolu starpā. Ietekmēja arī finansiālas dabas jautājumi. Šoreiz izglītības kvalitāte neizšķīra neko daudz.

Kā Jūs prognozējat tālāko attīstību?

Pašlaik mums ir dots 6 mēnešu termiņš, lai sagatavotu no jauna akreditācijas dokumentus, kuros būs ņemti vērā dotie norādījumi un ieteikumi. Dokumentus iesniegsim šī gada 17. decembrī. Tomēr negribu neko prognozēt. Daudz labāk ir neko neteikt, lai pēc tam, ja gadījumā pasaka "Nē", nebūtu jātaisnojas.

Kas notiks, ja ViA neakreditēs?

Varētu tikt ieviesta maksa par mācībām. Pašvaldības nevar palīdzēt tik daudz, cik vajag. Jau tagad apmēram 40 % finansējuma mūsu budžetā nāk no pašvaldībām. Kopumā viens students gadā mums izmaksā apmēram 480 Ls, bez kapitāliem ieguldījumiem – datori, galdi utt. Iespējamā summa, ko students varētu maksāt, ir apmēram 400 Ls. Tas gan neattiecas uz jau esošajiem studentiem, bet tiem, kuri turpmāks nāks studēt ViA. Vajadzēs maksāt arī tiem studentiem, kuri dažādu iemeslu dēļ tiks atskaitīti no ViA, bet tomēr vēlēsies turpināt studijas.

Kādi būtu jūsu negatīvie un pozitīvie momenti, kas ir saistīti ar ViA?

Nepatīkami ir zvani no policijas un sūdzības no apkārtējo māju iedzīvotājiem par skaļo studentu dzīvi. Bet pozitīvais saistās ar studentu aktivitātēm. Tādi pasākumi kā konferences, piemēram ABC un Baltijas Vasaras skola nes augstskolas vārdu ne tikai ārpus Valmieras, bet arī Latvijas.

Ko Jūs novēlētu studentiem?

Būt aktīvākiem. Ātrāk izveidot savu valdi. Lai mums no administrācijas būtu vieglāk nokārtot dažādus jautājumus. Un, lai veiksmīgi noritētu ViA akreditācija. ☐

ViA darbojošās organizācijas

VIAPSO

ViA politoloģijas studentu organizācija

*Politoloģija ir māksla pareģot
kas notiks pēc gada, mēneša, nedēļas
un pēc tam pateikt,
kāpēc tas nenotika...*

AICINĀM TEVI UZ TIKŠANOS
9. NOVEMBRĪ (OTRDIEN) PLKST. 18.00
TĒRBATAS IELĀ PIE "AKVĀRIJA"

- x Lai veicinātu **STARPTAUTISKU** sadarbību un **JAUNU** nākotnes biznesa līderu attīstību,
  - x šī studentu vadītā organizācija, kas atgādina starptautisku kompāniju, izmanto savu **85 DALĪBVALSTU** tīklu, kurā iesaistīti **50 000 studentu** visā pasaulē,
  - x organizējot savas unikālās un globālās praktikantu **APMAIŅAS** programmas,
  - x lai dotu **POZITĪVU IEGULDĪJUMU** indivīdu un sabiedrības attīstībā.
- x Šo organizāciju sauc **AIESEC**.

AIESEC ir starptautiska studentu apmaiņas organizācija, kurā darbojas studenti, kurus interesē tādas sfēras kā menedžments, organizācijas vadība, starpkultūru sapratne un business, taču tas nenozīmē, ka studentam obligāti būtu jāstudē kāda no šīm nozarēm – tas var būt politikas, tūrisma, sabiedrisko attiecību students – jebkurš.

AIESEC mērķis ir visnotaļ augsts – veicinot starptautisku sadarbību un sapratni, AIESEC sekmē indivīdu personisko izaugsmi, kļūstot tolerantākiem, vispusīgākiem, kritiskākiem un atbildīgākiem, līdz ar to dodot ieguldījumu mūsu sabiedrības attīstībā.

Kā AIESEC to panāk? Tiek organizētas praktikantu apmaiņas programmas un ar to saistītās aktivitātes (sagatavošana, uzņemšana, darbs ar kompānijām), kas mūsu praktikantiem un biedriem nodrošina praktisku mācīšanās pieredzi.

Ko AIESEC piedāvā tev ?

1. Piedalīties studentu apmaiņas programmās ✓ iegūstot starptautisku darba pieredzi ✓ iegūstot iespēju teorētiskās zināšanas pielietot praksē ✓ iegūstot iespēju pielietot un uzlabot savas valodu zināšanas ✓ iegūstot jaunus draugus un biznesa kontaktus ✓ iegūstot starpkultūru pieredzi, iepazīstot jaunu zemi, kultūru, valodu, cilvēkus un dzīvesveidu ✓ attīstot savas praktiskās prasmes ✓ iegūstot neaizmirstamas atmiņas un pieredzi	2. Iesaistīties AIESEC ✓ iegūstot praktiskas zināšanas un prasmes, kā vadīt organizāciju ✓ veidojot kontaktus un strādājot ar Latvijas un ārvalstu kompānijām ✓ veidojot starptautiskas sadarbības iespējas ✓ veidojot kontaktus un sadarbojoties ar respektablām organizācijām kā ANO, UNDP ✓ iegūstot starpkultūrālu pieredzi ✓ piedaloties starptautiskās konferencēs ✓ iegūstot jaunus draugus un biznesa kontaktus ✓ labi izklaidējoties ✓ veidot savas iespējas, nevis piedalīties citu radītājās

Latvijas studenti pašlaik strādā praksēs Kanādā, Slovēnijā, Somijā, Indijā un Vācijā. Ko viņi domā par šo iespēju?

Dāks Klāve (Latvia)

Traineeship with Royal Bank of Canada, August 1 – November 1, 1999

My traineeship in Canada is much more than just a travel and work experience. The exchange is about having a time of my life and changing the life – switching perceptions, attitudes and thinking. My area of responsibility at the bank was to perform a SWOT analysis of a personal financial services business unit. The ultimate goal of my work was to improve customer and employee satisfaction.

In approaching the project I learned about banking industry and business environment in Canada, assessed management practices at various business units, practiced hands-on service procedures, and most importantly – enjoyed sharing ideas and interacting with people. Overall, the program makes an impact on developing a global vision of a person. I observed how some parts of the world go on with and without me, and I assessed how a difference can be made by understanding each other and working together. Accomplishing it once, provides much confidence to pursue the change further. Considering that one person makes a difference and one change starts a chain reaction, I believe AIESEC is leading the way for the most effective development of individuals and thus community.

Komentāri un jautājumi: daks@omcentrs.lv

Redaktore: *Kristīne Liepiņa*
Tehn. Izpild: *Visvaldis Valtensbergs*
Foto: *Sandris Sabajevs*

mob. 9287684, pol9714@va.lv
 mob. 9107386, pol9728@va.lv
pol9713@va.lv

Sirsnīgi pateicamies visiem par sadarbību!